

Kız ve Yaban Hayatı Tiyatrosu

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Yaban Hayatı Tiyatrosu

Ebru Mina TOMURCUK

Maya hayvanları her şeyden çok severdi. Kuşların su birikintilerinde sıçrayışını, böceklerin uzun otlara tırmanışını izlerdi. Yeşil kanvas çantasında tanıştığı her canlının resmini saklardı. Kıvrıkcık siyah saçları, kulübenin arkasındaki tavşan ailesini Büyükbaba Joseph'e anlatmaya koşarken zıplardı. Büyükbaba gülümsedi, gri sakalı kırıştı ve dedi: 'Her hayvanın bir hikâyesi vardır, Maya.'

O öğleden sonra Maya garajda eski bir ahşap kutu buldu. 'Bir kukla tiyatrosu!' diye bağırdı. Kutuyu arka bahçeye sürükledi ve bir tabela boyadı: YABAN HAYATI TİYATROSU. Koyu kahverengi gözleri parladı. Arkadaşları Leo ve Priya ile paylaşmak için sabırsızlanıyordu. Maya aslanların, fillerin ve kaplumbağaların küçük sahnede dans ettiğini hayal etti.

Ertesi gün Maya, Leo ve Priya'yı tiyatrosunu görmeye çağırdı. Leo yuvarlak gözlüğünü yukarı itti ve sırttı, dişlerinin arasında bir boşluk göründü. 'Komik senaryolar yazabilirim!' dedi, kulağının arkasında bir kalemle. Priya, uzun siyah örgüsü sallanarak bir mezura çıkardı. 'Ben de hayvan kuklaları dikebilirim,' diye ekledi. Maya ellerini çırpı. 'Nesli tükenmekte olan hayvanlar hakkında hikâyeler yapacağız!'

Maya arkadaşlarına yardıma ihtiyacı olan hayvanların listesini gösterdi. 'Bu canlılar yuvalarını kaybediyor,' dedi. Leo panosunu kaptı. 'Bir kaplan, bir deniz kaplumbağası ve bir kızıl panda kuklası yapalım!' Priya başını salladı. 'Kumaş ve ipliğe ihtiyacım olacak,' dedi, boynunda mezurayla. Öğüt almak için Büyükbaba Joseph'e koştular.

Büyükbaba Joseph verandasında oturuyordu, yeşil hırkasının düğmeleri ilikliydi. 'Nesli tükenmekte olan hayvanların arkadaşına ihtiyacı var,' dedi, ahşap bastonuna vurarak. Onlara kaplanların ormanda nasıl avlandığını, deniz kaplumbağalarının okyanusları nasıl geçtiğini anlattı. Çocuklar dikkatle dinledi. 'Kuklalarınız insanlara onları korumayı öğretebilir,' dedi Büyükbaba. Maya içinde sıcak bir ışık hissetti. Hikâyelerinin bir fark yaratabileceğini biliyordu.

Maya'nın arka bahçesinde Priya, kaplan kuklası için turuncu keçe kesti. Siyah çizgileri dikkatle dikti, koyu gözleri odaklanmıştı. Leo, kükremesini kaybeden bir kaplan hakkında komik bir senaryo yazdı. 'Sonra bir arkadaşına yardım ederek kükremesini bulur!' Leo güldü. Maya, yeşil benekli karton bir deniz kaplumbağası boyadı. Bütün öğleden sonra kumaş parçaları arasında çalıştılar.

Maya'nın küçük kardeři çitin üzerinden baktı. 'Ben yardım edebilir miyim?' diye sordu. Maya ona bir fırça verdi. 'Deniz kaplumbağasının sahnesi için yosun yapabilirsin,' dedi. Kısa süre sonra başka arkadaşlar da katıldı. Mavi bir okyanus fonu ve yeşil bir orman boyadılar. Tiyatro daha parlak ve renkli hale geldi. Herkes Yaban Hayatı Tiyatrosu'nun bir parçası olmak istiyordu.

Büyükbaba Joseph ahşap kasalardan sağlam bir sahne kurmaya yardım etti. 'Kuklalar zıplayıp dans edebilsin diye sağlam yap,' dedi, gözleri parıldayarak. Maya kırmızı spor ayakkabılarıyla heyecanla yere vurarak kuklaları sahne arkasına yerleştirdi. Priya aksesuarları düzenledi. 'Önce kaplan, sonra deniz kaplumbağası, sonra kızıl panda,' dedi, mezurayı bir orkestra şefinin bageti gibi tutarak.

Gösteri günü arka bahçe komşular ve arkadaşlarla doldu. Maya'nın kalbi hızla çarpıyordu. Leo perdeden baktı. 'Hazır mısınız?' diye fısıldadı. Maya başını salladı. Kaplan kuklasını sahneye kaldırdı. Gösteri başladı! Kaplan kükredi—ya da kükremeye çalıştı. Seyirciler kıkırdadı. Leo'nun komik sesi kaplanı gıcırdayan bir oyuncak gibi gösterdi. Maya heyecanını unuttu.

Kaplan kuklası, ona cesur olmayı öğreten bilge yaşlı bir kaplumbağayla tanıştı. 'Kükremen kalbinden gelir,' dedi kaplumbağa. Kaplan kaybolan bir tavşanın evini bulmasına yardım etti ve birden—KÜKRE! Seyirciler alkışladı. Maya gülümsedi. Priya deniz kaplumbağasını plastik çöplerden kaçınarak zarifçe yüzdürdü. 'Okyanusu temiz tutmalıyız,' dedi kaplumbağa kuklası.

Gösteriden sonra Büyükbaba Joseph ayağa kalktı. 'Bu hayvanların yardımımıza ihtiyacı var,' dedi. 'Ne yapabiliriz?' Çocuklar fikirler haykırdı: 'Çöpleri toplayalım!' 'Ağaç dikelim!' 'Başkalarına anlatalım!' Maya gurur duydu. Küçük tiyatrosu büyük bir şey başlatmıştı. Leo gözlüğünü çıkarıp sildi, gülümseyerek. Priya mezuraya sarıldı. Bunu birlikte başarmışlardı.

Maya öne çıktı. 'Her hikâye doğayı koruyabilir,' dedi. 'Hikâyeleri paylaştığımızda iyiliği paylaşıyoruz.' Seyirciler alkışladı. Bazı çocuklar bir sonraki gösteriye katılıp katılamayacaklarını sordu. Maya'nın koyu kahverengi gözleri parladı. 'Elbette!' dedi. Leo ve Priya'ya baktı. Başlarını salladılar. Yaban Hayatı Tiyatrosu her seferinde bir hikâyeye büyüme devam edecekti.

O akşam Maya, Büyükbaba Joseph ile yıldızların altında oturdu. 'Onlara ilham verdin,' dedi Büyükbaba, gri sakalı ay ışığını yakalayarak. Maya gülümsedi. 'Onlara ilham verdik,' diye düzeltti. Kaplanı, kaplumbağayı ve kızıl pandayı düşündü. Hikâyeleri insanların önemsemesini sağlamıştı. Ve önemsemek, korumanın ilk adımıydı.

Ertesi hafta çocuklar toplum merkezinde gösteri yaptı. Daha fazla çocuk katıldı; arılar, kurbağalar ve filler için kuklalar yaptılar. Leo yeni senaryolar yazdı, kalemi uçarcasına. Priya akşam geç saatlere kadar dikti, örgüsü toplanmıştı. Maya her şeyi yeşil çantasında düzenledi. Gösteriler çok beğenildi. Her biri bir tezahürat ve hayvanlara yardım etme sözüyle sona erdi.

Maya hikâye anlatmanın arkadaşları bir araya getirdiğini fark etti. Arka bahçesi her zaman kahkahalar ve boya lekeleriyle doluydu. Priya başkalarına dikiş dikmeyi öğretti. Leo komik sesleriyle herkesi güldürdü. Büyükbaba Joseph hayvanlarla ilgili bilgiler paylaştı. Tiyatro sadece kuklalarla ilgili değildi—takım çalışması ve umutla ilgiliydi. Maya mutlu hissetti. Bir fark yarattıklarını biliyordu.

Bir gün Maya çantasında bir not buldu. Şöyle yazıyordu: 'Hikâyelerin beni hayvanları korumak istemeye yöneltti.' Gülümsedi ve notu sakladı. Yaban Hayatı Tiyatrosu her seferinde bir gösteriyle devam edecekti. Maya arkadaşlarına ve Büyükbaba Joseph'e baktı. 'Bir hikâye daha anlatalım,' dedi. Ve anlattılar, çünkü her hayvan bir sese layıktır ve her ses değişime ilham verebilir.